

ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ - ଏକଶ ଅଠାଶିଟିଏଟି

ରାଫିଆରୁ ପାନିଅମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ: ପ୍ରାଚୀନ ଯୁଦ୍ଧଗୁଡ଼ିକର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଗୁରୁତ୍ୱର ଉଦ୍ଘୋଷନ

Jeff Pippenger

2024-04-18

ରାଫିଆର ଯୁଦ୍ଧ ଓ ପାନିୟମର ଯୁଦ୍ଧ ଦୁଇଟି ପୃଥକ ଐତିହାସିକ ଘଟଣା, ଯେଉଁମାନେ ଭିନ୍ନ କାଳପର୍ଯ୍ୟାୟ ଓ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ଘଟିଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ପ୍ରାଚୀନ ଯିହୁଦିୟା ଓ ତାହାର ପରିବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କର ଇତିହାସରେ ଉଭୟରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ରହିଛି। ରାଫିଆର ଯୁଦ୍ଧ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ 217 ମସିହାରେ ଘଟିଥିଲା। ପାନିୟମର ଯୁଦ୍ଧ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ 200 ମସିହାରେ ସେଲ୍ୟୁସିଡ଼ ରାଜ୍ୟ (ଉତ୍ତର ରାଜା) ଓ ସ୍ପେଲେମୀୟ ରାଜ୍ୟ (ଦକ୍ଷିଣ ରାଜା) ମଧ୍ୟରେ ଘଟିଥିଲା। ଏହି ଦୁଇଟି ଯୁଦ୍ଧ ଦାନିଏଲ ଗ୍ରନ୍ଥର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଏକାଦଶରୁ ପଞ୍ଚଦଶ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। ଏହି ଦୁଇଟି ଯୁଦ୍ଧ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ 167 ମସିହାରେ ଘଟିଥିବା ମାକାବୀୟ ବିଦ୍ରୋହର ପୂର୍ବରୁ ଘଟିଥିଲା।

ପାନିୟମର ଯୁଦ୍ଧର ନାମ ପାଖପାଖି ଥିବା ଭୌଗୋଳିକ ବିଶେଷତା, ପାନିୟମ୍ ପର୍ବତରୁ ଗୃହୀତ ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ଏହି ସଂଘର୍ଷ ଘଟିଥିଲା। "ପାନିୟମ୍" ନାମଟି ଗ୍ରୀକ ଦେବତା ପାନରୁ ଉଦ୍ଭବିତ, ଯାହାଙ୍କ ପାଇଁ ସେଠାରେ ଏକ ମନ୍ଦିର ଉତ୍ସର୍ଗ କରାଯାଇଥିଲା। ପାନଙ୍କ ପୂଜା ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ଥିବାରୁ ସେହି ସ୍ଥାନଟି "ପାନିୟମ୍" ନାମରେ ପରିଚିତ ଥିଲା। ମନ୍ଦିର-ସମ୍ବନ୍ଧିତକୁ ପ୍ରାୟଶଃ "ପାନଙ୍କ ଅଭୟାରଣ୍ୟ" ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିଲା, ଯାହା ପାନ ଦେବତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଉତ୍ସର୍ଗିତ ଧାର୍ମିକ ଭକ୍ତି ଓ ଉପାସନାର ସ୍ଥଳ ଭାବେ ଏହାର ଭୂମିକାକୁ ଉଦ୍ଭବିତ କରୁଥିଲା। "ନିମ୍ନିଅମ୍" ଶବ୍ଦଟି ପ୍ରାଚୀନ ଗ୍ରୀକ ଓ ରୋମୀୟ ଧର୍ମରେ ଜଳ-ନିମ୍ନିମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଗିତ ଏକ ସ୍ମାରକ କିମ୍ବା ପବିତ୍ର ମନ୍ଦିରକୁ ସୂଚିତ କରେ। ପାନିୟମର ମନ୍ଦିର-ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ ଗୁହା-ମଣ୍ଡପ ଓ ଏକ ପ୍ରାକୃତିକ ଝରଣା ଥିଲା, ଯେଉଁଠିରେ ନିମ୍ନିମାନେ ବାସ କରନ୍ତି ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଉଥିଲା; ଏହି କାରଣରୁ ଏହାକୁ କେବେ କେବେ "ପାନିୟମର ନିମ୍ନିଅମ୍" ବୋଲି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଥିଲା।

ମହାନ ହେରୋଦଙ୍କ ପୁତ୍ର ହେରୋଦ ଫିଲିପଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସହରଟି ପୁନର୍ନିର୍ମିତ ଏବଂ ବିସ୍ତାରିତ ହେବା ପରେ, ରୋମ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ସାଜର ଅଗୁଷ୍ଟସ୍ ଏବଂ ହେରୋଦ ଫିଲିପଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ ଏହା କାଇସରିଆ ଫିଲିପ୍ପୀ ନାମରେ ପରିଚିତ ହେଲା। ଏହି ସହର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ମନ୍ଦିର ପରିସରଟି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଧାର୍ମିକ କେନ୍ଦ୍ର ଥିଲା।

ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଅଗୁଷ୍ଟସଙ୍କ ଶାସନକାଳରେ, ଅଗୁଷ୍ଟସଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ ମନ୍ଦିରଟିକୁ ପୁନଃଅର୍ପିତ କରାଯାଇଥିଲା କିମ୍ବା ପୁନର୍ନାମକରଣ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ପୂଜାପ୍ରଥା ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ ଧାର୍ମିକ ପରିପ୍ରେକ୍ଷିତରେ ରୋମୀୟ ଧାର୍ମିକ ପଦ୍ଧତିମାନଙ୍କର ସମାବେଶକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରୁଥିଲା। ପ୍ରାଚୀନ କୈସରିୟା ଫିଲିପ୍ପୀ ନଗରୀ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳ, ଯେଉଁଠାରେ ପାନଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା, କେବେ କେବେ "ନରକର ଦ୍ୱାର" କିମ୍ବା "ହେଡ଼ିସର ଦ୍ୱାର" ବୋଲି ଅଭିହିତ ହୁଏଥିଲା।

ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ୧୧ର ଷୋଳ ଠାରୁ ଉଣେଇଶ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଚତୁର୍ଥ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଉତ୍ତରଦିଗର ରାଜା ଭାବେ ସ୍ଥାପିତ ହେବା ପାଇଁ ପୌରାଣିକ ରୋମ ଯେ ତିନୋଟି ଭୌଗୋଳିକ ବିଜୟକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଜୟ କରିବାକୁ ଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ଷୋଳ ପଦରେ ରୋମୀୟ ସେନାପତି ପୋମ୍ପେଇଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ୬୫ ମସିହାରେ ସିରିଆ ଜୟ କରିଥିବା ବୋଲି, ଏବଂ ପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ୬୩ ମସିହାରେ ଯେରୁଶାଲେମ ଜୟ କରିଥିବା ବୋଲି ପରିଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। ସତର ଠାରୁ ଉଣେଇଶ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୁଲିଅସ୍ ସିଜରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମିଶର ଜୟକୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ତିନୋଟି ବାଧାର ତୃତୀୟତାକୁ, ପରିଚିହ୍ନିତ କରେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ୩୧ ମସିହାର ଏକ୍ସିଅମ୍ ଯୁଦ୍ଧ, ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ୧୧ର ଚବିଶ ପଦର ପୂରଣରେ, ପୌରାଣିକ ରୋମ ଯେ ତିନିଶ ଷାଠି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଭାବରେ ଶାସନ କରିବ, ସେହି ସମୟର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ।

ବିଶତମ ପଦରେ ଅଗୁଷ୍ଟ ସ୍ ସିଜରଙ୍କ ଶାସନକାଳକୁ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ସେହି ଇତିହାସରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଜନ୍ମ ଘଟିଥିଲା। ପରେ, ଏକୋଇଶ ଓ ବାଇଶ ପଦରେ ଦୁଷ୍ଟ ଚିବେରିୟସ୍ ସିଜରଙ୍କ ଶାସନକାଳକୁ ସମାପ୍ତ କରାଯାଇଛି, ଏହିପରି ଭାବରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କ୍ରୁଶିବିଧାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। ତେଜଶ ପଦରେ ମକ୍ସିମିୟାନ୍ ଯିହୁଦୀମାନେ ଯେଉଁ ମିଳିତ

ସନ୍ଧିକୁ ପୌଢ଼ ଲିକ ରୋମ ସହିତ କରିଥିଲେ, ତାହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି; ଏହାଦ୍ୱାରା ଏଗାରହ ପଦରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଇତିହାସର ପ୍ରବାହ ବିରତ ହୋଇଯାଏ, ଏବଂ ଐତିହାସିକ ବଣ୍ଟନା ପଛକୁ ଫେରି ଇ.ପୂ. ୧୭୧ରୁ ଇ.ପୂ. ୧୫୮ ଅବଧିକୁ ଅବତରଣ କରେ।

ତେଜଶତମ ପଦ ମଙ୍କବୀମାନଙ୍କ ବଂଶରେଖାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଯଦିଓ ଏହା ସେମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବଂଶରେଖାର ସମସ୍ତ ବିବରଣୀ ଦିଏ ନାହିଁ, ଇତିହାସର ଅଭିଲେଖ ତାହା କରେ। ଖ୍ରୀ. ପୂ. 217 ମସିହାରେ ରାଫିଆର ଯୁଦ୍ଧ ଘଟିଥିଲା, ଏବଂ ତାହାର ପରିଣାମସ୍ୱରୂପ ଜଣେ ଶିଶୁ-ରାଜା ମିଶରକୁ ଅସୁରକ୍ଷିତ ଅବସ୍ଥାରେ ଛାଡ଼ିଦେଲେ। ଖ୍ରୀ. ପୂ. 200 ମସିହାରେ ସେଲ୍ୟୁସିଡ଼ ଓ ଗ୍ରୀକ୍ ରାଜାମାନେ ସେହି ଶିଶୁ-ରାଜାଙ୍କ ସହ କିପରି ବ୍ୟବହାର କରିବେ ବୋଲି ଯୋଜନା କରୁଥିବାବେଳେ, ରୋମ ଇତିହାସରେ ନିଜକୁ ପ୍ରବେଶ କରାଇଲା ଏବଂ ମିଶରର ସେହି ଶିଶୁ-ରାଜାଙ୍କର ରକ୍ଷକ ହେଲା। ସେହି ଏକେ ବର୍ଷରେ ପାନିୟମ୍‌ର ଯୁଦ୍ଧ ଘଟିଲା। ପରେ ଖ୍ରୀ. ପୂ. 167 ମସିହାରେ ମଙ୍କବୀମାନଙ୍କର ଗୁରିଲ୍ଲା ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେଲା।

ଇ.ପୂ. 167 ମସିହାରେ ମୋଦେଇନରେ ମାଙ୍କାବୀୟ ବିଦ୍ରୋହର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଏହାରେ ମାଙ୍କାବୀମାନେ କେବଳ ସେଲ୍ୟୁସିଡ଼ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବିରୋଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିନଥିଲେ, ବରଂ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ସେଲ୍ୟୁସିଡ଼ମାନଙ୍କ ସହ ମିଳିତ ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିରୋଧ କରିଥିଲେ। ଏହି ବିଦ୍ରୋହ ଧାର୍ମିକ ପ୍ରେରଣାପ୍ରାପ୍ତ ଥିଲା, ଏବଂ ଏହାକୁ ଭିତରଣ ଓ ବାହ୍ୟ ଶତ୍ରୁଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପରିଚାଳିତ କରାଯାଇଥିଲା। ଇ.ପୂ. 164 ମସିହାରେ ମାଙ୍କାବୀମାନେ ମନ୍ଦିରକୁ ପୁନଃ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଏହି ଘଟଣାକୁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ହାନୁକ୍କା ପର୍ବପାଳନ ଦ୍ୱାରା ସ୍ମରଣ କରାଯାଏ। ସେହି ବର୍ଷରେ କୁଖ୍ୟାତ ଆଣ୍ଡିଓକସ୍ ଏପିଫାନିସ୍ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ। ପରେ ଇ.ପୂ. 161 ମସିହାରୁ ଇ.ପୂ. 158 ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତେଜଶତମ ପଦର “ମିଳିତ ଚୁକ୍ତି” ରୋମ ସହ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା।

ମାଙ୍କାବୀମାନେ, ସେମାନଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହ, ଏବଂ ରୋମ ସହ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ଧି ବିଷୟରେ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଉଲ୍ଲେଖ ତେଜଶତମ ପଦରେ ମିଳେ; କିନ୍ତୁ “ହାସ୍ମୋନିୟ ବଂଶ” ବୋଲି ପରିଚିତ ସେହି ରାଜବଂଶର ଇତିହାସ ୧୭୭ ଖ୍ରୀ. ପୂ.ରେ ମୋଦେଇନରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ କରୁଶର ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଥିଲା। ହାସ୍ମୋନିୟ ବଂଶର ଅକ୍ତିମ ପ୍ରତିନିଧିମାନେ ଥିଲେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମୟକାଳର ଫାରିସୀମାନେ। ଏହିପରି, ମାଙ୍କାବୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ଯିହୁଦୀଧର୍ମର ଇତିହାସର ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ରେଖା ଅଛି, ଯାହା ୧୭୭ ଖ୍ରୀ. ପୂ.ରେ ମୋଦେଇନର ବିଦ୍ରୋହ ସହ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ, ଏକୋଇଶ ଏବଂ ବାଇଶତମ ପଦରେ ଶେଷ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କରୁଶରେ ବିଦ୍ଧ କରାଗଲା।

ସେମାନଙ୍କର ଇତିହାସ ପଦ ଷୋଳରେ ଏକ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ମୋଡ଼କୁ ପହଞ୍ଚିଲା, ଯେତେବେଳେ ରୋମ ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ପୋମ୍ପେଇଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ଜୟ କଲା। ସେ ସମୟରେ ଯିରୁଶାଲେମ ଉପରେ ସେହି ବିନାଶ ଆଣିବା ପଛରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରମୁଖ ପ୍ରେରଣା ହାସ୍ମୋନିୟ ବଂଶର ଦୁଇ ଶିବିର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଏକ ବିବାଦ ଥିଲା। ସେହି ସମୟଠାରୁ (63 BC), ଯିହୁଦୀ ରୋମୀୟ ଶାସନାଧୀନ ହୋଇଗଲା। ମାଙ୍କାବୀମାନଙ୍କର ହାସ୍ମୋନିୟ ବଂଶ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗତ ଭାବରେ 167 BCରେ ମୋଦେଇନର ଯୁଦ୍ଧରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ପରେ 63 BCରେ ରୋମର ଅଧୀନତାରେ ରଖାଯାଇଥାଏ। ସେହି ଇତିହାସର ଆରମ୍ଭ ପରେ ଶୀଘ୍ରହି ମାଙ୍କାବୀମାନେ 161 BC ଠାରୁ 158 BC ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରୋମ ସହ ଏକ ସନ୍ଧିର ଆରମ୍ଭ କରି ତାହାରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ। 63 BC ଠାରୁ କରୁଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ଶେଷରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ 70ରେ ଯିରୁଶାଲେମର ଅକ୍ତିମ ବିନାଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ରୋମର ଅଧୀନତାରେ ଥିଲେ।

ମାଙ୍କାବୀମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ରେଖା ହେଉଛି ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ଯିହୁଦୀଧର୍ମର ରେଖା; ଏହିକାରଣରୁ ସେହି ରେଖା ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟଧର୍ମର ରେଖାକୁ ପ୍ରତିରୂପିତ କରେ। ପାନିୟମ୍‌ର ଯୁଦ୍ଧରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଷୋଳଶ ପଦ୍ୟର ରବିବାର ନିୟମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଖ୍ରୀ. ପୂ. 200, ଖ୍ରୀ. ପୂ. 167, ଖ୍ରୀ. ପୂ. 164 ଏବଂ ଖ୍ରୀ. ପୂ. 161 ରୁ ଖ୍ରୀ. ପୂ. 158 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ମିଳିତ ସନ୍ଧିର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଘଟଣାମାନେ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟଧର୍ମର ଇତିହାସରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବ। ଏହି ପଥଚିହ୍ନମାନେ ରବିବାର ନିୟମ ପୂର୍ବରୁ ସାତଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଥିବା ଅଷ୍ଟମ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ଇତିହାସରେ ଘଟିବ। ଖ୍ରୀ. ପୂ. 200, ଖ୍ରୀ. ପୂ. 167 ସହ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ରିପବ୍ଲିକନ୍ ଶୂଙ୍ଗର ବାହ୍ୟ ରେଖାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ; ଯେଉଁଠାରେ ଖ୍ରୀ. ପୂ. 167 ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଶୂଙ୍ଗର ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ରେଖାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ଏହି ପଥଚିହ୍ନ ଗୁଡ଼ିକ ମୂଳତଃ ହାସ୍ତେ ନିର୍ମିତ ବଂଶର ଐତିହାସିକ ରେଖାର ଭିତରେ ଗୁପ୍ତ ଭାବରେ ନିହିତ ଅଛି, ତଥାପି ସେଗୁଡ଼ିକ ଦାନିୟେଲ ୧୧ର ଚାଳିଶତମ ପଦର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସର ଏକ ଅଂଶ ଗଠନ କରେ। ଏହା ଏମିତି ଏକ ରେଖା, ଯାହା “ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ସହ ସମ୍ପର୍କିତ ଦାନିୟେଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟ ବ୍ ଶୀର ସେହି ଅଂଶ”ର ଅନ୍ତ ଭୂକ୍ତ ।

ଯେହୁଦୀ ଧର୍ମ ମାଙ୍କାବୀମାନଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହର ସମ୍ପର୍କରେ ହାନୁକ୍କା ପାଳନ କରେ ବୋଲି ଯେ ସତ୍ୟ, ତାହାର ଅର୍ଥ ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ମାଙ୍କାବୀମାନେ ଧର୍ମିକ ଥିଲେ। ବିଦ୍ରୋହର କାରଣରୁ ସଉରି ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀଜୀବନ ପରେ ପୁନର୍ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିବା ମନ୍ଦିରକୁ ଶେଖୁନା କେବେମଧ୍ୟ ଫେରିଲା ନାହିଁ। ଅକ୍ତିମ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସନ୍ଦେଶ ମାଙ୍କାବୀମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ଶତାବ୍ଦୀ ଆଗରେ ମାଲାଖୁଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଆସିଥିଲା। ମାଙ୍କାବୀମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ରାଜନୈତିକ ନେତାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମହାଯାଜକ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ—ଏହି ଠିକ୍ ସେହି ପାପ, ଯାହାକି ମିଶରୀୟ ପ୍ଲୋଲେମି ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଯାହାର ଚେଷ୍ଟା ରାଜା ଭଲ୍ଲିୟା ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ। ପରମ୍ପରା ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ ପ୍ଲୋଲେମିଙ୍କୁ ସେହି ଅପବିତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟରୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ଇଶ୍ୱର ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସିଧାସଳଖ ଭାବରେ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ରାଜା ଭଲ୍ଲିୟା ଯାଜକ ଓ ରାଜାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ, ସେତେବେଳେ ଇଶ୍ୱର ନିଶ୍ଚୟ ଭାବରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ବଂଶର ଅକ୍ତିମ ଫଳ ଥିଲେ ଫାରିଶୀମାନେ। ଆଧୁନିକ ଯେହୁଦୀ ଧର୍ମାନୁୟାୟୀମାନେ ଇତିହାସଗତ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେତେ ସମ୍ମାନ ରଖୁଥାଇପାରନ୍ତୁ ନାହିଁ, ମାଙ୍କାବୀମାନେ ଧର୍ମିକତାର ପ୍ରତୀକ ଥିଲେ ବୋଲି ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବାକୁ କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ।

ପ୍ରୋଚେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ସୁଧାର ଲୁଥରଙ୍କ ସମୟରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଏହା ଏକ କ୍ରମାଗତ ବିକାଶ ଥିଲା। ଏହା କୌଣସି ନୂତନ ପରମ୍ପରା ନୁହେଁ, କାରଣ ଯୀଶୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପ୍ରୋଚେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଥିଲେ। ଏହା ଇତିହାସର ଅନ୍ଧକାର ପ୍ରତି ଏକ ଜାଗରଣ ଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ଲୁଥର ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସୁଧାରକମାନେ ଜାଗୃତ ହୋଇଥିଲେ। ସେହି କ୍ରମାଗତ ସୁଧାରର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଥିଲା ମିଲେରାଇଟ୍ ଆନ୍ଦୋଳନ। ଇଶ୍ୱରଙ୍କ କେବଳ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ସୁଧାରକମାନଙ୍କୁ ବାବିଲୋନର ପାପଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜାଗୃତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ନଥିଲା, ବରଂ ସେ ତାଙ୍କୁ ନିଜ ଆଇନ ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୁଝାମଣିରେ ଆଣିବାକୁ ଭବିଷ୍ୟ କରିଥିଲେ। 19 ଏପ୍ରିଲ, 1844 ରେ ପ୍ରୋଚେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନେ ସୁଧାରର ବହୁଥିବା ଆଲୋକକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ ଏବଂ ପତିତ ପ୍ରୋଚେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦରେ ପରିଣତ ହେଲେ।

ତେବେ ନିଷ୍ପାଦନ ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କୁ “ଚାଦର ଦିଆଯାଇଥିଲା” ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସର୍ବପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପରିଚାଳିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଣିକି ସେମାନେ ପରିପକ୍ୱ ପ୍ରୋଚେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ହେବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟିତ ସମାପ୍ତ କରିପାରନ୍ତି। 1863 ମସିହାରେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଚାଦର ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେମାନେ ଅନାଜ୍ଞାକାରିତା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରୋଚେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ଚାଦରକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି, ଲାଓଡ଼ିକିଆର ଚାଦରକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ। ଏକ ଲକ୍ଷ ରୁଆଲିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୋହରାଙ୍କନର ଅକ୍ତିମ ଅବଧୂରେ, ଯାହା 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 ପରେ ବାଇଶ ବର୍ଷ, ଅର୍ଥାତ୍ 2023 ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଯିହୁଦୀ ଗୋଦୁର ସିଂହ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ 11ର 40ତମ ପଦର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଥିବା ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଅମୋହରିତ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହା 1989 ମସିହାରେ ସୋଭିଏତ ୟୁନିଅନର ପତନରୁ ଆସନ୍ତା ରବିବାର ନିୟମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସ ଅଟେ। ଏହା କରିବା ସମୟରେ, ସେ ପତିତ ଯିହୁଦୀଧର୍ମର ଇତିହାସକୁ, ପତିତ ପ୍ରୋଚେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଭାବରେ, ଅମୋହରିତ କରିଛନ୍ତି।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଧର୍ମଭ୍ରଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଉଭୟ ଶ୍ରେଣୀ—ସେମାନେ ଯଥାର୍ଥ ଯିହୁଦୀର ହେଉଛନ୍ତି କିମ୍ବା ଆତ୍ମିକ ଯିହୁଦୀର (ଉଭୟ ଗୌରବମୟ ଦେଶ)—ଯିରୁଶାଲେମ ଜନ୍ମ କରାଯିବାରେ ଶେଷ ପ୍ରାପ୍ତ କରେ; ପୂର୍ବତନଟି ଖ୍ରୀ. ପୂ. 63 ମସିହାରେ, ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ। ଉଭୟ ଶ୍ରେଣୀ ଏମିତି ଏକ ଯୁଦ୍ଧକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଯାହା ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାର୍ମିକ ବିଶ୍ୱାସଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ। ଉଭୟ ଶ୍ରେଣୀ ଗ୍ରୀସର ଧାର୍ମିକ ଦାର୍ଶନିକତାବଳୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଯୁଦ୍ଧକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଉଭୟର ଶେଷରେ ଧର୍ମଭ୍ରଷ୍ଟମାନେ ରୋମର ଅଧୀନତାରେ ପଡ଼ନ୍ତି। ପଦ୍ୟ ଚାଳିଶର ତିନୋଟି ଯୁଦ୍ଧକୁ ମୁଁ 1989 ମସିହାରେ ସୋଭିଏତ ସଂଘର ପତନ, ୟୁକ୍ରେନ ଯୁଦ୍ଧ, ଏବଂ ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ ପାନିଅମକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରୁଛି, ଯାହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସେହି ତିନୋଟି ଯୁଦ୍ଧ ଏବଂ ତିନୋଟି ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଏକ ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିବା।

“ଆସନ୍ତୁ ବିପଦ ସମୟରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସତ୍ୟବାଣୀ ଦେଇଛି; ଯଦି ଏହାକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରାଯାଏ, ତେବେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଜଗତ ରୋମର ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କ’ଣ ତାହା କେବଳ ସେତେବେଳେ ଜାଣିବ, ଯେତେବେଳେ ଫାନ୍ଦରୁ ପଳାଇବା ପାଇଁ ଅତ୍ୟଧିକ ଦେରି ହୋଇଯିବ। ସେ ନିରବଭାବେ ଶକ୍ତିରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି। ତାହାର ଶିକ୍ଷାମତଗୁଡ଼ିକ ବିଧାନସଭାମାନଙ୍କରେ, ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କରେ, ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ନିଜ ପ୍ରଭାବ ପ୍ରସାର କରୁଛି। ସେ ନିଜର ଉଚ୍ଚ ଓ ବିଶାଳ ଗଠନଗୁଡ଼ିକ ସଂଚୟ କରୁଛି, ଯାହାର ଗୁପ୍ତ ଅନ୍ତରାଳମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାହାର ପୂର୍ବତନ ନିର୍ଦ୍ଦାତନାମାନେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବ। ଲୁଚିଲୁଚି ଏବଂ ସନ୍ଦେହର ସୀମାରୁ ପରେ ରହି ସେ ନିଜର ସ୍ଵାର୍ଥସିଦ୍ଧି ପାଇଁ, ସମୟ ଆସିଲେ ଆଘାତ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ନିଜ ଶକ୍ତିସମୂହକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରୁଛି। ସେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା କରେ, ତାହା କେବଳ ଲାଭଜନକ ଅବସ୍ଥାନ, ଏବଂ ଏହା ତାହାକୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଆଯାଉଛି। ରୋମୀୟ ଉପାଦାନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କ’ଣ, ଆମେ ଶୀଘ୍ର ଦେଖୁ ବା ଅନୁଭବ କରିବୁ। ଯେ କେହି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବ ଏବଂ ତାହାକୁ ପାଳନ କରିବ, ସେ ଏହିପରି ନିନ୍ଦା ଓ ନିର୍ଦ୍ଦାତନାର ଭାଗୀ ହେବ।” The Great Controversy, 581.

ଦଶମ ପଦରୁ, ଯାହା 1989 ମସିହାରେ ସୋଭିଏତ ସଂଘର ପତନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ପନ୍ଦରତମ ପଦରେ ପାନିୟୁମର ଯୁଦ୍ଧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ପାପାଭ “ସମୟ ଆସିଲେ ନିଜ ଆଘାତ ହାଣିବା ପାଇଁ ନିଜ ସ୍ଵାର୍ଥସିଦ୍ଧିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜ ଶକ୍ତିବଳକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରୁଥିଲା।” ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀପୂର୍ବକ ପରିଚ୍ଛିତିଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯେଗୁଡ଼ିକ ପାପାଭ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ “ଫାନ୍ଦ” ଅଟେ, ଯାହାରୁ “ପଳାଇବା” ଅସମ୍ଭବ ହେବ। ଶେଷ ସଂଘର୍ଷରେ, ଯାହା ପାନିୟୁମର ଯୁଦ୍ଧଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରାଯାଇଛି, ଯୁଦ୍ଧରାଷ୍ଟ୍ରରେ ପଶ୍ଚିମ ପ୍ରତିମା ଗଠିତ ହେବ। ସେହି ପ୍ରତିମାର ଗଠନ ହେଉଛି ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନ୍ତିମ ପରୀକ୍ଷା।

“ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ସ୍ଵପ୍ନରୂପେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି ଯେ, ଅନୁଗ୍ରହର ସୁଯୋଗ ସମାପ୍ତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ପଶ୍ଚିମ ଗଠିତ ହେବ; କାରଣ ଏହା ହିଁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ସେହି ମହା ପରୀକ୍ଷା ହେବ, ଯାହା ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କର ଅନନ୍ତ ଭାଗ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯିବ। ... ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 13 ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏହି ବିଷୟଟି ସ୍ଵପ୍ନରୂପେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି; [ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 13:11-17, ଉଦ୍ଧୃତ]।”

“ଏହାହିଁ ସେହି ପରୀକ୍ଷା ଯାହା ଉପରେ ପଡ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ ଦେବଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଅବଶ୍ୟ ଅତିକ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ। ଯେମାନେ ତାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରି ଏବଂ ଏକ ଭ୍ରାନ୍ତ ସତ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅସ୍ଵୀକାର କରି ଦେବଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜମାନଙ୍କ ନିଷ୍ଠା ସାବିତ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ପ୍ରଭୁ ଦେବ ଯିହୋବାଙ୍କ ପତାକା ତଳରେ ସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରିବେ, ଏବଂ ସଜୀବ ଦେବଙ୍କ ମୁଦ୍ରା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବେ। କିନ୍ତୁ ଯେମାନେ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଉତ୍ପତ୍ତିର ସତ୍ୟକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ରବିବାର ସତ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ, ସେମାନେ ପଶ୍ଚିମ ଚିହ୍ନ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବେ।” Manuscript Releases, volume 15, 15.

ପଶ୍ଚିମ ପ୍ରତିମାର ଗଠନ ସେହି ସମୟଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରାଯାଏ, ଯେତେବେଳେ ରୋମ ସହିତ ମୈତ୍ରୀ-ରୁଚିରେ ପ୍ରବେଶ କରାଯାଇଥିଲା। 1844 ମସିହାରେ ଯୁଦ୍ଧରାଷ୍ଟ୍ରର ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଶୃଙ୍ଘଳା ରୋମର କନ୍ୟାମାନେ ହେଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଇତିହାସର ଆରମ୍ଭ ଯେପରି ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ସେପରି ସେମାନଙ୍କର ଇତିହାସର ଶେଷରେ ପୁଣିଥରେ ସେମାନେ ନିଜମାତାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରିବାକୁ ସଜ୍ଜ ହେବାବେଳେ ତାହା ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୁଏ।

“ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ସେହି ଦୁଇ-ଶିଂୟୁକ୍ତ ପଶ୍ଚିମ ମୁଖ ଅଜଗରର ମୁଖ ଥିଲା, ଏବଂ ତାହାର ଶକ୍ତି ତାହାର ମୁଣ୍ଡରେ ଥିଲା, ଏବଂ ଆଜ୍ଞାପତ୍ର ତାହାର ମୁଖରୁ ବାହାରିବ। ପରେ ମୁଁ ବେଶ୍ୟାମାନଙ୍କର ମାତାଙ୍କୁ ଦେଖିଲି; ଯେ ସେହି ମାତା କନ୍ୟାମାନେ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ପୃଥକ୍ ଏବଂ ସ୍ଵପ୍ନରୂପେ ଭିନ୍ନ। ସେ ନିଜର ସମୟ ଭୋଗ କରିସାରିଛି, ଏବଂ ସେହି ସମୟ ଅତିତ ହୋଇଯାଇଛି; ଏବଂ ତାହାର କନ୍ୟାମାନେ, ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଗୁଡ଼ିକ, ପରବର୍ତ୍ତୀରେ ମଞ୍ଚରେ ଆସି ସେହି ମନୋଭାବକୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିବେ, ଯାହା ମାତାଙ୍କରେ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସେ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦାତନା କରିଥିଲେ। ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ, ଯେପରି ମାତା ଶକ୍ତିରେ ଅବନତି ପାଇଥିଲେ, ସେପରି କନ୍ୟାମାନେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିଲେ, ଏବଂ ଶୀଘ୍ର ସେମାନେ ସେହି ଶକ୍ତି ପ୍ରୟୋଗ କରିବେ, ଯାହା କେବେକି ମାତା ପ୍ରୟୋଗ କରିଥିଲେ।”

“ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ନାମମାତ୍ର ମଣ୍ଡଳୀ ଏବଂ ନାମମାତ୍ର ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ମାନେ, ଯୁଦ୍ଧର ପରି, ସତ୍ୟ ର ବିରୋଧରେ ଆସିବା ପାଇଁ କାଥୋଲିକମାନଙ୍କ ପ୍ର ଭାବ ଲାଭ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆମକୁ ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ ବିଶ୍ଵାସ ଦାତା କରିଦେବେ। ସେତେବେଳେ ସନ୍ତ ମାନେ ହେବେ ଏକ ଅପ୍ର ସିଦ୍ଧ ଜନସମୁଦାୟ, କାଥୋଲିକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ

ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରିଚିତ; କିନ୍ତୁ ମଣ୍ଡଳୀମାନେ ଏବଂ ନାମମାତ୍ର ଆଡଭେକ୍ଟିଭ୍ ମାନେ, ଯେମାନେ ଆମର ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଆଚାର-ବ୍ୟବହାର ବିଷୟରେ ଜାଣନ୍ତି (କାରଣ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସୀମାନ ନିମନ୍ତେ ଆମକୁ ଘୃଣା କରୁଥିଲେ, ଯେହେତୁ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିପାରୁନଥିଲେ), ସେମାନେ ସକ୍ତ ମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସୀମାନ କରିବେ ଏବଂ କାଥୋଲିକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏହିପରି ଖବର ଦେବେ ଯେ ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମାନଙ୍କୁ ଅବହେଳା କରନ୍ତି; ଅର୍ଥାତ୍, ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସୀମାନ ପାଳନ କରନ୍ତି ଏବଂ ରବିବାରକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରନ୍ତି । ”

“ତାହାପରେ କାଥୋଲିକମାନେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନଙ୍କୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାକୁ କହିବେ, ଏବଂ ଏକ ଆଦେଶ ଜାରି କରିବେ ଯେ ସପ୍ତମ ଦିନର ପରିବର୍ତ୍ତେ ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନକୁ ଯେମାନେ ପାଳନ କରିବେ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କରାଯିବ । ଏବଂ କାଥୋଲିକମାନେ, ଯେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବହୁଳ, ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବେ । କାଥୋଲିକମାନେ ପଶୁର ପ୍ରତିମାକୁ ନିଜମାନଙ୍କ ଶକ୍ତି ଦେବେ । ଏବଂ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଜନନୀ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯେପରି କରିଥିଲେ, ସେପରି ପବିତ୍ରଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଆଦେଶ ଫଳ ଆଣିବା କିମ୍ବା ଫଳବତୀ ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ପବିତ୍ରଲୋକମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ୱର ସ୍ୱାରା ମୁକ୍ତି ପାଇବେ ।” Spalding and Magan, 1, 2.

ଏହି ଅନୁଲେଖରେ “ନାମମାତ୍ର” ବୋଲି କୁହାଯାଇଥିବା ଦୁଇଟି ଦଳ ଅଛି, ଯାହାର ଅର୍ଥ “କେବଳ ନାମରେ”; ସେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କାଥୋଲିକମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରନ୍ତି । ଏଲେନ ହ୍ୱାଇଟଙ୍କର ନାମମାତ୍ର ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ଏବଂ ନାମମାତ୍ର ଆଡଭେକ୍ଟିଭ୍ମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବୁଝାମଣା, ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ସେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ଯାହାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ତାହାଠାରୁ ଭିନ୍ନ; କାରଣ ତାଙ୍କର “ନାମମାତ୍ର ଆଡଭେକ୍ଟିଭ୍” ବିଷୟକ ବୁଝାମଣା ଅନୁଯାୟୀ, ସେଥିରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୁନରାଗମନରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛି ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରୁଥିବା ଜଣେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନଙ୍କୁ ବୁଝାଯାଏ । କିନ୍ତୁ ଭବିଷ୍ୟଦକ୍ଷାମାନେ ସେମାନେ ଯେ ସମୟରେ ବାସ କରିଥିଲେ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ କହନ୍ତି; ଏବଂ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ “ନାମମାତ୍ର ଆଡଭେକ୍ଟିଭ୍” ଲାଓଦିକିୟା ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡଭେକ୍ଟିଭ୍ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ନାମମାତ୍ର ମଣ୍ଡଳୀମାନେ 1844 ମସିହାରେ ରୋମର କନ୍ୟାମାନେ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ବଂଶଧରମାନେ ଅଟନ୍ତି ।

ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡଭେକ୍ଟିଭ୍ମାନେ ସେହି “ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ” ଘୃଣା କୁରିବେ, ଯେମାନେ ଦେବଙ୍କ ସତ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧି ଅଟନ୍ତି; କାରଣ ସେମାନେ “ଶତ୍ରୁର ସତ୍ୟକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ,” ଯାହା ଭୂମିର ବିଶ୍ୱାସୀ ଶତ୍ରୁକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ । ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡଭେକ୍ଟିଭ୍ ଚର୍ଚ୍ଚ ସପ୍ତମ ଦିନକୁ ଉପାସନାର ଦିନ ଭାବେ ରକ୍ଷା କରୁଥିବା ବୋଲି ଘୋଷଣା କରେ; କିନ୍ତୁ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଯେ ଶତ୍ରୁକୁ ସେମାନେ ଖଣ୍ଡନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ସେହିଟି ହେଉଛି ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ଛବିଶର “ସାତ ଥର,” ଯାହାକୁ ସେମାନେ 1863 ମସିହାରେ ପ୍ରଥମ ମୂଳଭୂତ ସତ୍ୟ ଭାବେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ।

ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେ ପାଠ୍ୟାଂଶକୁ ଆଲୋଚନା କରୁଛୁ, ସେହି ପାଠ୍ୟାଂଶ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ନିୟମରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିବା ଇତିହାସ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଶୀମୂଳକ ଗତିବିଧିଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛି; କିନ୍ତୁ ରବିବାର ନିୟମ ପରେ ଯେ ଅକ୍ତିମ ପରୀକ୍ଷାର ଇତିହାସ ଅନୁସରଣ କରେ, ସେହିଟି ପ୍ରଥମେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଭିତରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ । ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀକୁ ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଗଢ଼ିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିବ; କିନ୍ତୁ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବାର ପୂର୍ବରୁ, ସେମାନେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିକୁ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ସ୍ଥାପନ କରିଥିବେ ।

“ଧାର୍ମିକ ସ୍ୱାଧୀନତାର ଭୂମି ଆମେରିକା, ଯେତେବେଳେ ବିବେକକୁ ବାଧ୍ୟ କରିବାରେ ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ସତ୍ୟକୁ ସମ୍ମାନ କରିବା ପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କରିବାରେ ପାପାସୀ ସହିତ ଏକତ୍ରିତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ପୃଥିବୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ତାହାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତକୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରେରିତ ହେବେ ।” Testimonies, volume 6, 18.

“ବିଦେଶୀ ଜାତିମାନେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଉଦ୍‌ଧାରଣକୁ ଅନୁସରଣ କରିବେ । ଯଦିଓ ସେ ପ୍ରଥମେ ନେତୃତ୍ୱ ଦେଉଛି, ତଥାପି ସେହି ଏକେ ସଙ୍କଟ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଅଂଶରେ ଥିବା ଆମ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସିପଡ଼ିବ ।” Testimonies, volume 6, 395.

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମହା ପରୀକ୍ଷା । ରବିବାର ଆଇନ ପୂର୍ବରୁ ଆସେ, କାରଣ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ସପ୍ତ ମ-ଦିନ ଆଡ଼ ଭେଷ୍ଟିଷ୍ଟ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୃପାକାଳ ସମାପ୍ତ ହୁଏ। ଏହି ପରୀକ୍ଷା ।କୁ ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଗଠନରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ହେଉଛି ଚର୍ଚ୍ଚିତ ଓ ରାଜ୍ୟ ର ସଂଯୋଗ, ଯେଉଁଠାରେ ଏହି ସମ୍ପର୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଶକ୍ତିର ହାତରେ ଥାଏ। ଯେପରି 1844 ମସିହାରେ ପ୍ରେ ।ଟେଷ୍ଟ ।ଷ୍ଟ ମାନେ ରୋମର ଏକ କନ୍ୟା । ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ କନ୍ୟା । ତାହାର ମାତାର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଅଟେ, ସେହିପରି ଧର୍ମତ୍ୟ ।ଗୀ ପ୍ରେ ।ଟେଷ୍ଟ ।ଷ୍ଟ ମାନେ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଏକ ସମାଜାନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରିବେ; କାରଣ ଯାଶୁ ସଦା କୌଣସି ବସ୍ତୁର ଆରମ୍ଭ ହୁ ।ରା ତାହାର ଶେଷକୁ ଦୃଷ୍ଟି ।କ୍ତ ଦେଇ ବ୍ୟ ।ଖ୍ୟ । କରନ୍ତି ।

ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରର ତେଲଶତମ ପଦର “ସନ୍ଧି” ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ ଇତିହାସ, ମହିମାମୟ ଦେଶର ନାମମାତ୍ର ଧର୍ମପରାୟଣ କିନ୍ତୁ ପତିତ ଜନମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ରୋମ ସହିତ ଏକତା ଗଠନ କରିବାକୁ ଆଗୁଆନ ହେବାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରୁଥିଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ୧୨୧ ରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ୧୫୮ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ସମୟ ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଗଠନର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରେ, ଯାହାର ପରିଣତି ରବିବାର ଆଇନରେ ହୁଏ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଜାରି ରଖୁ।

“କିନ୍ତୁ ‘ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି’ କ’ଣ? ଏବଂ ଏହା କିପରି ଗଠିତ ହେବ? ଏହି ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଦୁଇ-ଶିଳ୍ପଯୁକ୍ତ ପଶୁଦ୍ଵାରା ନିର୍ମିତ ହୁଏ, ଏବଂ ଏହା ପଶୁର ଏକ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଅଟେ। ଏହାକୁ ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ବୋଲି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ। ତେଣୁ, ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିଟି କେମିତି ଅଟେ ଏବଂ ଏହା କିପରି ଗଠିତ ହେବ, ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ଆମେ ପଶୁର ସ୍ଵୟଂ ଲକ୍ଷଣଗୁଡ଼ିକ—ଅର୍ଥାତ୍ ପାପାସୀକୁ—ଅଧ୍ୟୟନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ।”

“ଯେତେବେଳେ ପ୍ରାଚୀନ ମଣ୍ଡଳୀ ସୁସମାଚାରର ସରଳତାରୁ ଦୂରେଇଯାଇ, ଅନ୍ୟଜାତୀୟ ଆଚାର ଓ ପ୍ରଥମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଭ୍ରଷ୍ଟ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ସେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଓ ଶକ୍ତିକୁ ହାରାଇଲା; ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କର ବିବେକକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ସେ ଲୌକିକ ଶକ୍ତିର ସମର୍ଥନ ଖୋଜିଲା। ତାହାର ପରିଣାମ ହେଲା ପାପାସୀ—ଏମିତି ଗୋଟିଏ ମଣ୍ଡଳୀ, ଯାହା ରାଜ୍ୟର ଶକ୍ତିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିଲା ଓ ତାହାକୁ ନିଜ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟସାଧନ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲା, ବିଶେଷକରି ‘ବିଧର୍ମ’ର ଦଣ୍ଡବିଧାନ ପାଇଁ। ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଯେପରି ପଶୁର ଏକ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଗଠନ କରିବ, ସେପାଇଁ ଧାର୍ମିକ ଶକ୍ତିକୁ ଏପରିଭାବେ ନାଗରିକ ସରକାରକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯେ, ରାଜ୍ୟର ଅଧିକାର ମଧ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ଵାରା ନିଜ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟସାଧନ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହେବ।” The Great Controversy, 443.